

ओम् । देवाश्च वाऽअसुराश्च । उभये प्राजापत्याः पस्पृधिरे ततोऽसुरा अति-
 मानेनैव कस्मिन्नु वयं जुहुयामेति स्वेघेवास्येषु जुह्वतश्चेरुस्तेऽतिमानेनैव पराव-
 भूवुस्तस्मान्नातिमन्येत पराभवस्य हितन्मुखं यदतिमानः ॥१॥ अथ देवाः । अन्यो
 ऽन्यस्मिन्नेव जुह्वतश्चेरुस्तेभ्यः प्रजापतिरात्मानं प्रददौ यज्ञो ह्येषामास यज्ञो हि
 देवानामन्नम् ॥२॥ ते होचुः । कस्य न इदं भविष्यतीति ते मम ममेत्येव न
 सम्पादयां चक्रुस्ते ह्यसम्पाद्योचुराजिमेवास्मिन्नज्ञामहे स यो न उज्जेष्यति तस्य
 न इदं भविष्यतीति तथेति तस्मिन्नाजिमाजन्त ॥३॥ स बृहस्पतिः । सवितारमेव
 प्रसवायोपाधावत्सविता वै देवानां प्रसवितेदं मे प्रसुव तत्प्रसूत इदमुज्जयानी-
 ति तदस्मै सविता प्रसविता प्रासुवत्तत्सवितृप्रसूत उदजयत्स इदं सर्वमभवत्स
 इदं सर्वमुदजयत्प्रजापतिः क्युदजयत्सर्वमु क्येवेदं प्रजापतिस्तेनेष्ट्वैतामेवोर्धा दि-
 शमुदक्रामत्तस्माद्यश्च वेद यश्च नैषोर्धा बृहस्पतेर्दिगित्येवाहुः ॥४॥ तद्ये ह स्म
 पुरा वाजपेयेन यजन्ते । एतां ह स्मैवोर्धा दिशमुत्क्रामन्ति तत औपाविनैव
 ज्ञानश्रुतेयेन प्रत्यवब्रूढं ततोऽर्वाचीनं प्रत्यवरोहन्ति ॥५॥ तेनेन्द्रोऽयजत । स
 इदं सर्वमभवत्स इदं सर्वमुदजयत्प्रजापतिः क्युदजयत्सर्वमु क्येवेदं प्रजापति-
 स्तेनेष्ट्वैतामेवोर्धा दिशमुदक्रामत् ॥६॥ ॥शतम् २१००॥ ॥ तद्ये ह स्म पुरा वाज-
 पेयेन यजन्ते । एतां ह स्मैवोर्धा दिशमुत्क्रामन्ति तत औपाविनैव ज्ञानश्रुतेयेन
 प्रत्यवब्रूढं ततोऽर्वाचीनं प्रत्यवरोहन्ति ॥७॥ स यो वाजपेयेन यजते । स इदं
 सर्वं भवति स इदं सर्वमुज्जयति प्रजापतिः क्युज्जयति सर्वमु क्येवेदं प्रजापतिः